

Beibl i Blant
yn cyflwyno

Dafydd y
Brenin
(Rhan 1)

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Lazarus

addaswyd gan: Ruth Klassen

Cyfieithydd: Catrin Roberts

Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2017 Bible for Children, Inc.

Trwydded: mae gennych hawl i gopio
neu argraffu'r stori hon, ar yr amod
nad ydych yn ei gwerthu.

Roedd Dafydd ar ffo. Roedd y
Brenin Saul eisiau ei ladd. Roedd
Dafydd yn byw allan yn yr
anialwch, ...

... mewn ogof fawr ac roedd ganddo
bedwar cant o ddynion yn ei gefnogi.

Roedd milwyr y Brenin Saul bron â
dod o hyd iddyn nhw. Ond daliodd
Dafydd ati i symud
o le i le.

Dyweddodd Doeg, gwas Saul, wrth y
brenin fod yr offeiriaid wedi helpu
Dafydd i ddianc. Rhoddodd Saul
orchymyn - roedden nhw
i gael eu lladd.

Onid dim ond Doeg oedd yn fodlon
gwneud hyn! Fe laddodd e wyth deg
pump o offeiriaid a'u
teuluoedd gyda'i
gleddyf. Dyna
ofnadwy!

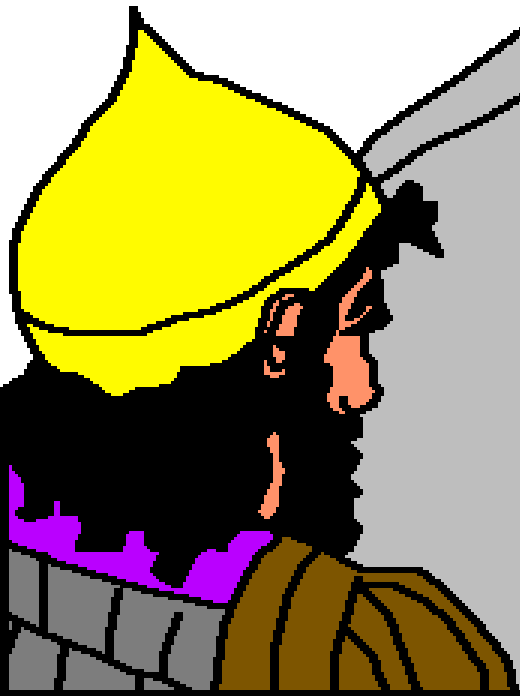

Un diwrnod, roedd
Saul yn chwilio
am Dafydd ac
fe gerddodd i
mewn i'r union
ogof lle roedd
Dafydd a'i
ddynion yn
cuddio. Roedd
Saul ar ben
ei hun!

Byddai Dafydd
wedi gallu lladd
Saul yn yr
ogof. Ond
yn lle

hynny, aeth Dafydd yn
ddistaw bach a thorri
cornel mantell Saul
gyda'i ddagr.

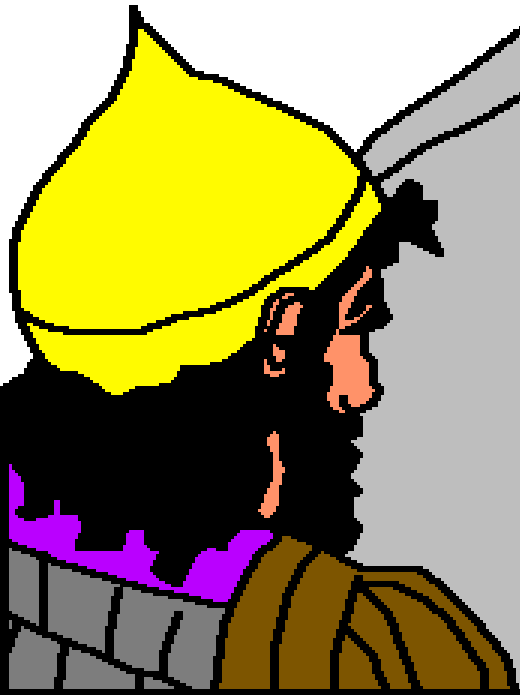
Aeth Saul
allan o'r ogof
a galwodd
Dafydd ar
ei ôl,

"Dw i wedi torri cornel
dy fantell di ond wnes
i ddim dy ladd.

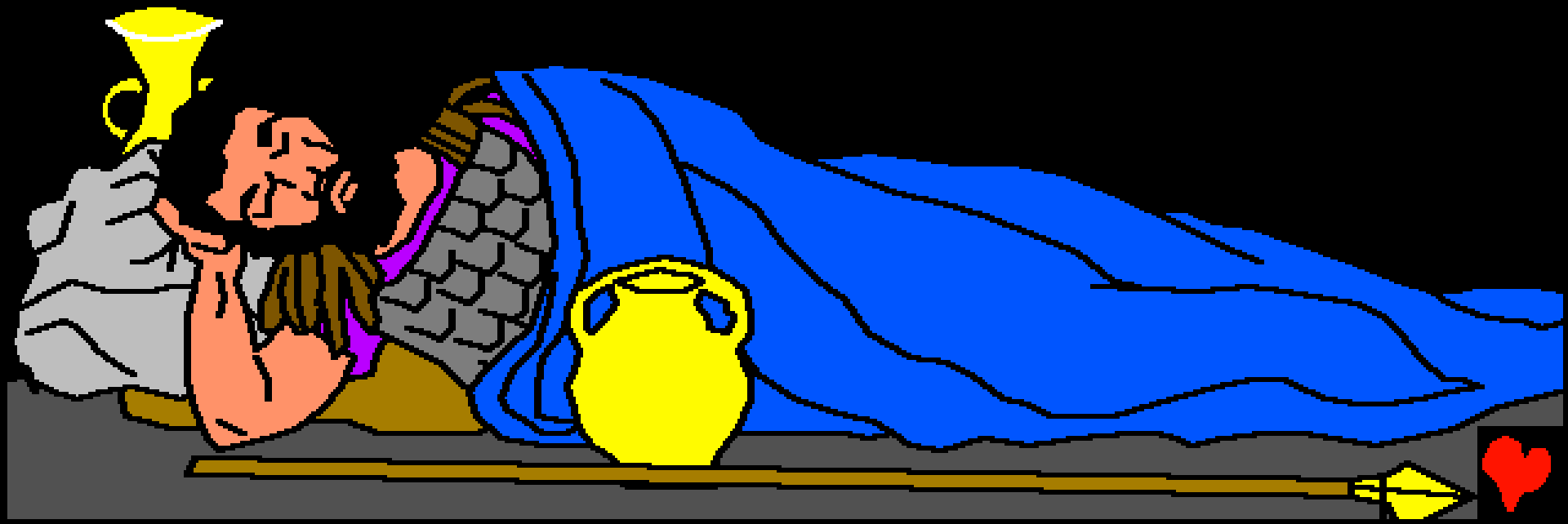
Dw i isio i
ti ddeall
nac ydw

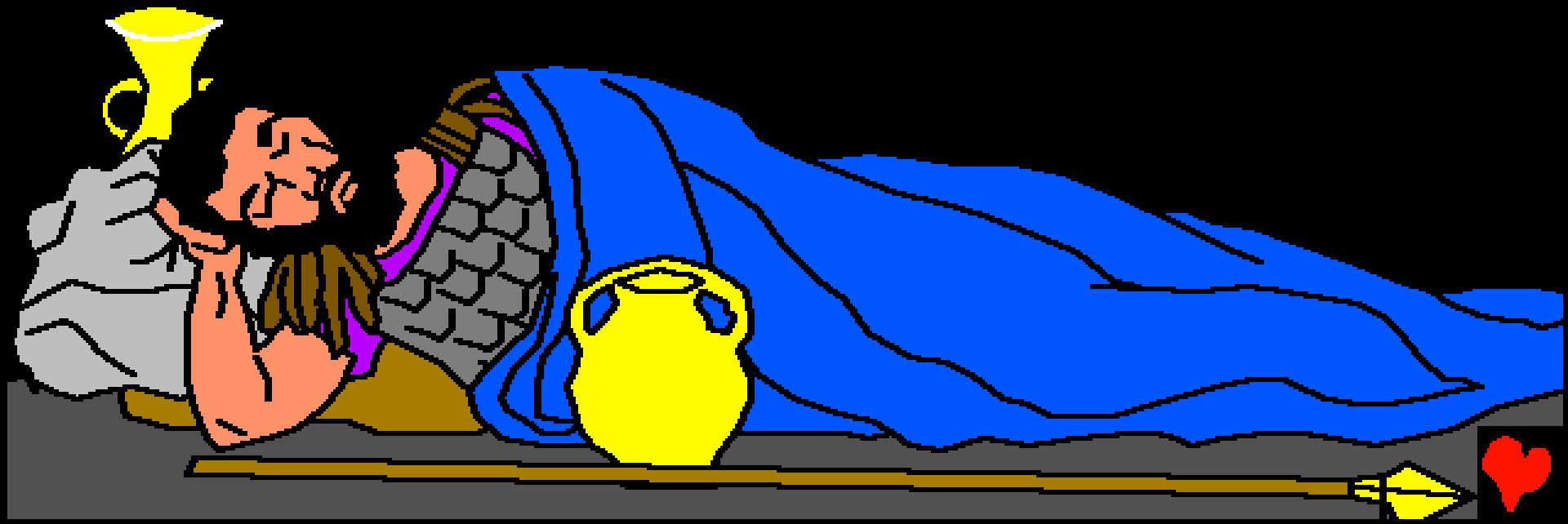
i'n bwriadu dim drwg
i ti a dydw i ddim yn
gwrthryfela ..."

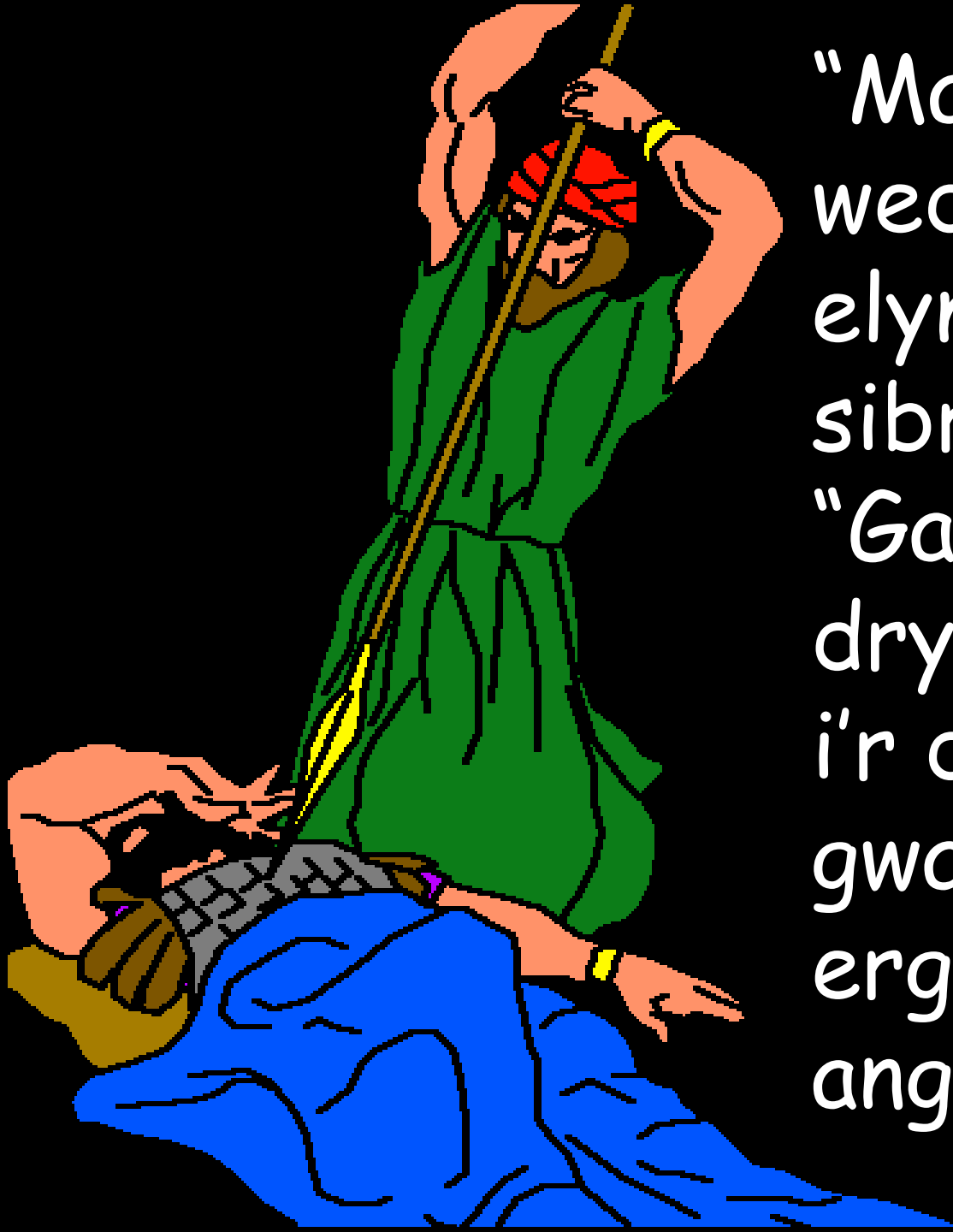

Dywedodd Saul fod yn ddrwg
ganddo fe am geisio brifo Dafydd.
Ond daeth ei hen dymer yn ôl, a
dyma fe'n casglu byddin o dair mil o
ddynion er mwyn lladd Dafydd.

Un noson, tra roedd y fyddin yn cysgu, sleifiodd Dafydd ac Abishai, un o'i filwyr, i mewn i wersyll y brenin. Roedd y brenin yn cysgu yno.

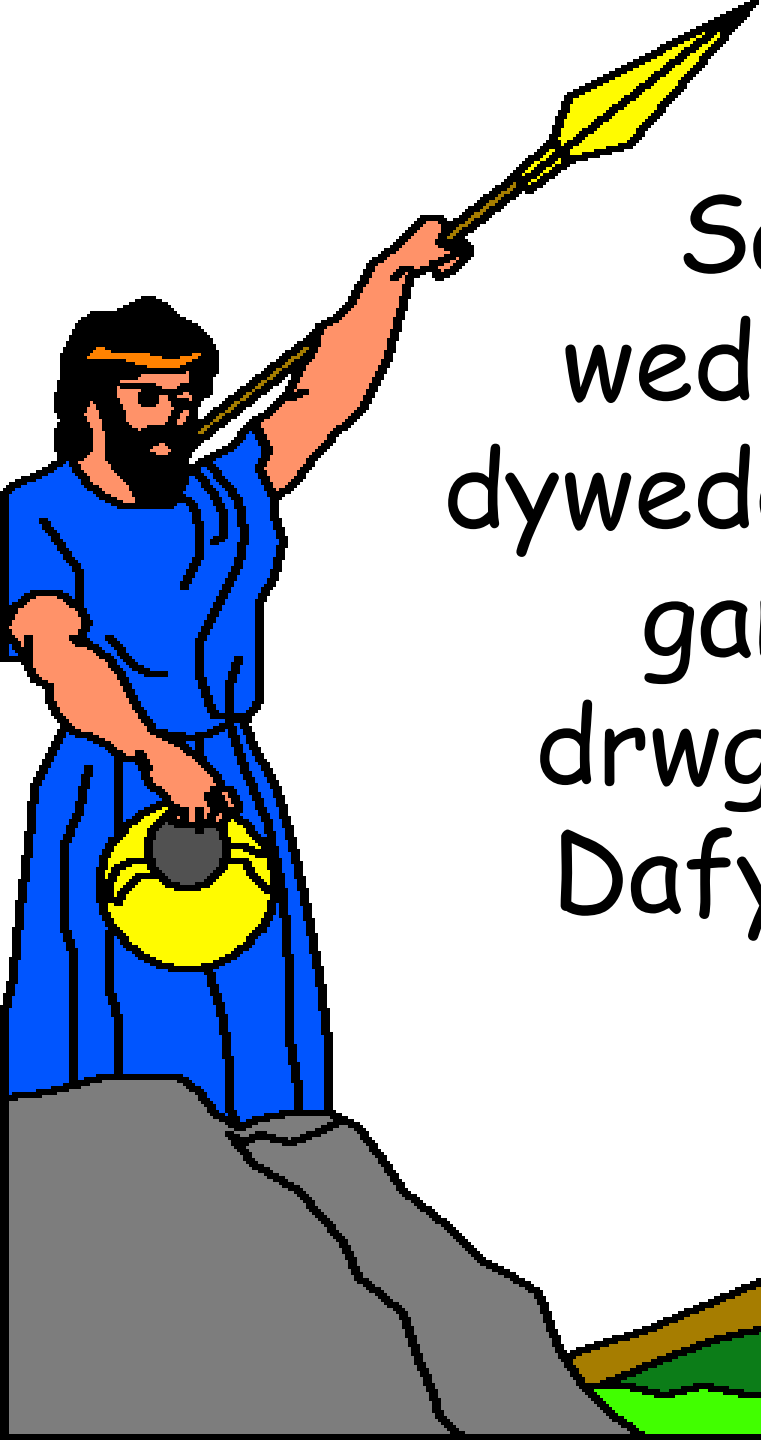
"Mae Duw
wedi rhoi dy
elyn i ti heddiw,"
sibrydodd Abishai,
"Gad i mi ei
drywanu a'i hoelio
i'r ddaear gyda
gwaywffon. Un
ergyd fydd ei
angen."

"Na," oedd ateb
Dafydd. Dyma Dafydd
yn cymryd y waywffon a'r
botel ddŵr oedd wrth ymyl
Saul, a gadael y gwersyll.
Aeth i gopa mynydd a galw
nes bod Saul yn ei glywed.

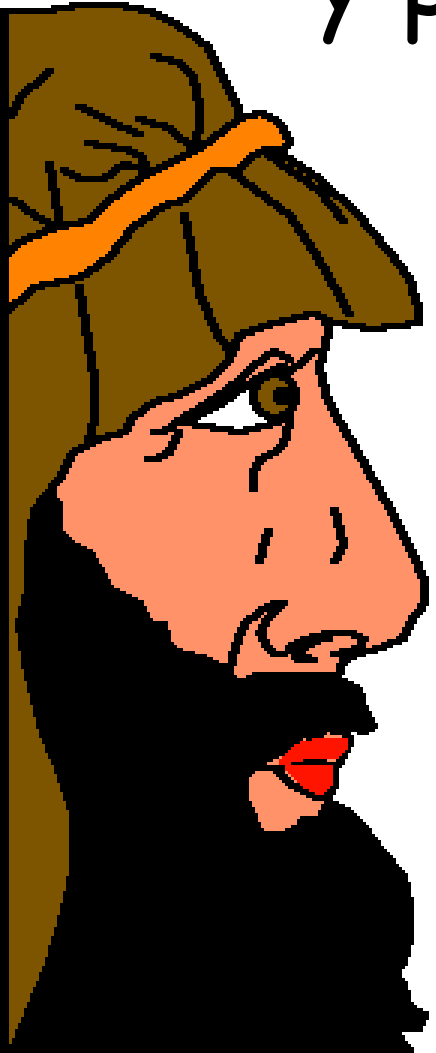

Unwaith eto, gwelodd
Saul y gallai Dafydd fod
wedi ei ladd. Unwaith eto,
dywedodd Saul fod yn ddrwg
ganddo am geisio gwneud
drwg i Dafydd. Ond doedd
Dafydd ddim yn ei drystio.

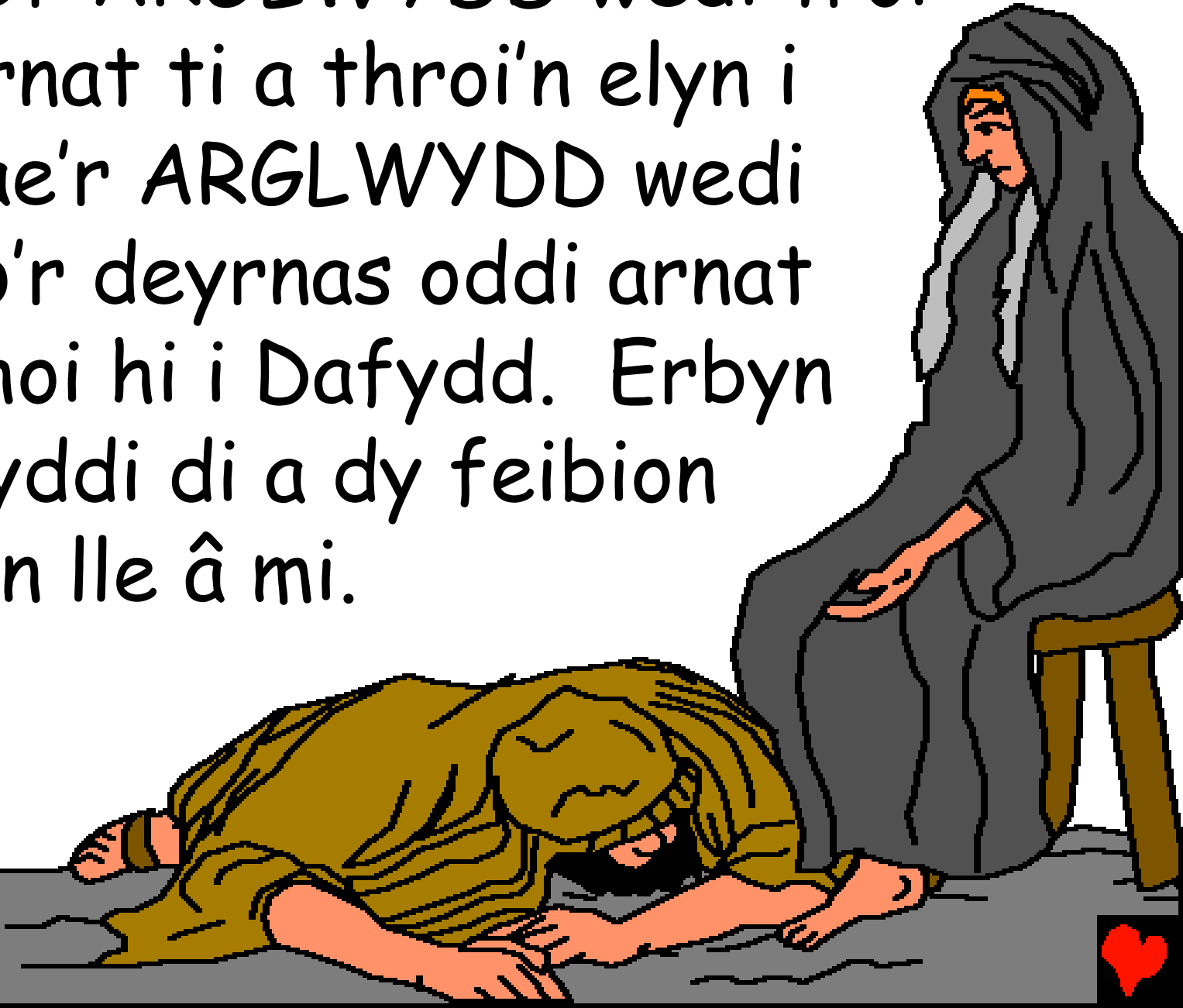
Erbyn hyn roedd Samuel wedi
marw. Roedd Duw wedi dweud wrth
y proffwyd hwn am wneud Saul,
ac yna Dafydd yn frenin
Israel. Pan ymosododd y
Philistiaid ar Israel, fe
wnaeth Saul rywbeth
ofnadwy, rhywbeth oedd
yn erbyn rheolau Duw.

Dywedodd wrth wraig am gonsurio
a gwneud i Samuel ddod atyn
nhw. Y noson honno,
cafodd Saul neges.

"... Mae'r ARGLWYDD wedi troi
cefn arnat ti a throï'n elyn i
ti ... mae'r ARGLWYDD wedi
rhwygo'r deyrnas oddi arnat
ti a'i rhoi hi i Dafydd. Erbyn
fory byddi di a dy feibion
yn yr un lle â mi.

Bydd yr **ARGLWYDD**
yn rhoi byddin Israel
yn nwylo'r Philistiaid."
Pan glywodd Saul hyn,
syrthiodd ar ei liniau
mewn ofn.

Fe wnaeth y Philistiaid
ymladd yn erbyn Israel,
ac aeth
milwyr
Israel
ar ffo.

Cafodd meibion Saul, gan
gynnwys Jonathan,
ffrind agos
Dafydd, eu
lladd.

Cafodd Saul ei
anafu'n ddifrifol
gan fwyasaethwyr.
Dywedodd wrth
y gwas oedd yn
cario ei arfau.
"Cymer dy gleddyf
a thrywana fi.

Paid gadael
i'r paganiaid yma
ddod i'm cam-drin
i a'm lladd i."
Ond roedd gan y
gwas ofn gwneud
hynny. Dyma
Saul yn cymryd
y cleddyf ac yn
syrthio arno.

Daeth y Philistiaid o
hyd i gyrff Saul
a'i feibion. Fe
wnaethon nhw
grogi'r cyrff
ar waliau un o
ddinasoedd
Israel.

Daeth rhai milwyr
dewr yno ac achub
y cyrff a mynd a
nhw oddi yno a'u
llosgi, cyn claddu'r
llwch yn Israel.

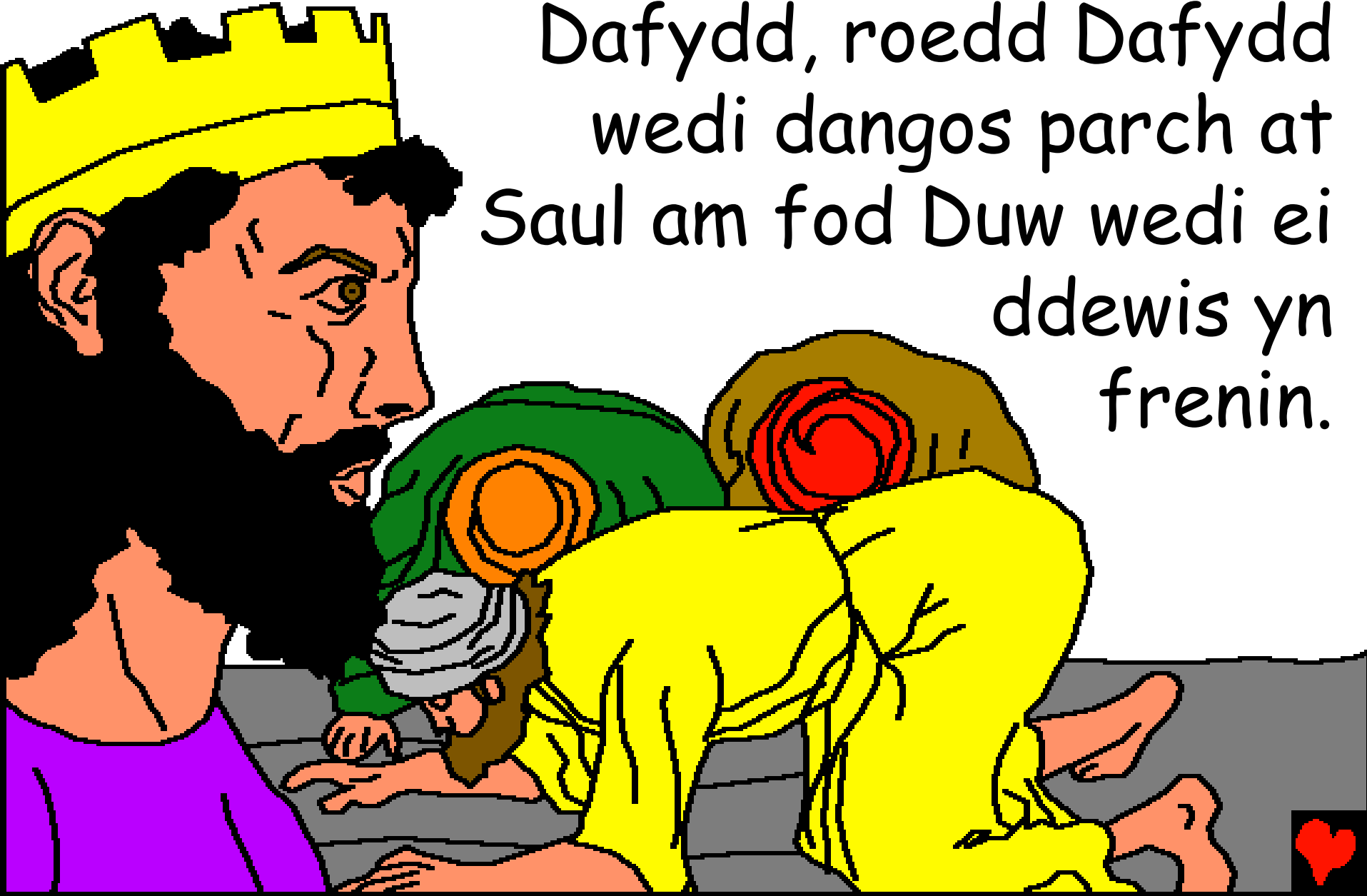

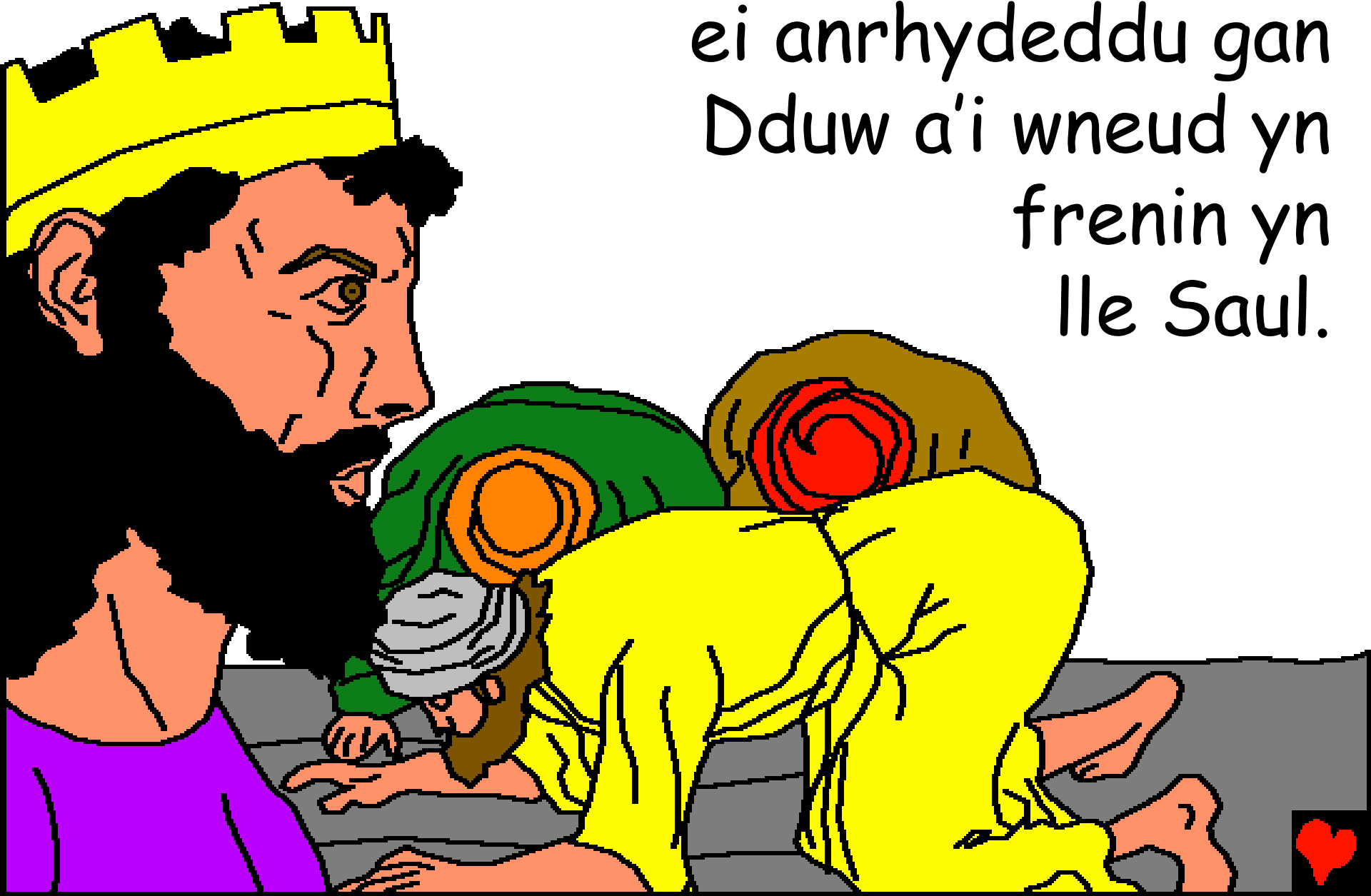
Pan glywodd Dafydd y newyddion
drwg, roedd yn drist,
a dyma fe'n llefain a
gwrthod bwyta wrth
iddo fe alaru dros
Saul, Jonathan ei
fab, a byddin yr
ARGLWYDD, pobl Israel
oedd wedi cael eu lladd
yn y frwydr.

Er bod Saul wedi ceisio lladd
Dafydd, roedd Dafydd
wedi dangos parch at
Saul am fod Duw wedi ei
ddewis yn
frenin.

Nawr, cafodd Dafydd
ei anrhydeddu gan
Dduw a'i wneud yn
frenin yn
lle Saul.

Dafydd y Brenin (Rhan 1)

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

1 Samuel 24-31, 2 Samuel 1-2

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."
Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol. Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrdd i mewn i'm bywyd.

Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

